

salvatus, 217, 2. Ejus dubia est salus, XIII, 189, 2. Ismaelite fure Judaeorum hostes, X, 436, 1. ISMAEL FILIUS NATHANAE. Ismaelis adversus Godollam conjuratio unde ortum habuerit, XII, 274, 2. Ejus feritas, 276, 1, 2. Ismael de semine regio invidens Godollae principatum, eum cum plurimis ei adhaerentibus occidit, 644, 1.

ISOCRATES. Isocrates ethica praecepta Demonico data, IX, 31, 1 et seq.

ISRAEL. (Hic sumitur Israel praesertim pro decem tribubus Israel; in quantum latius totam Hebraeorum gentem significat, vide Hebraei.)

1° Israel nominis etymon, I, 316, 2; 447, 1. Quid hebraice sonet, XVI, 42, 1. Israel hebraice idem est quod *dominabitur Deus, vel dominans Deus*, IV, 288, 2. Cur dicitur *Israël*, XI, 340, 1. Israel ponitur aliquando pro Juda et Benjamin, alias pro decem tribubus quae a Juda et Benjamin schisma fecerunt, IV, 209, 2. Israel interdum capitur pro Israele spirituali, id est conversis gentibus, XI, 238, 1.

2° Israel cur vocentur decem tribus, XIII, 220, 2. Israel et Juda post schisma Jeroboam distinguuntur usque ad captivitatem Babylonicam, post eam pro eodem sumuntur, 243, 1. Earum regnum a Deo accisum fuit, 290, 1, 2. Quomodo caperentur matulae, 395, 1, 2. Et onagro solitario, 396, 1. Quomodo Tyro urbi, 406, 2. Et vecordi columbae, 384, 2. A Jeroboam desciscendo et Jeroboam creando contra jus divinum peccaverunt, 391, 1. A primo rege Jeroboam usque ad ultimum Hosae continue idola coeterunt, 292, 2. Non tantum per vitulos Bersabee jurabant, sed et per viam qua ad eos ibatur, 636, 2. Exerunt templum simile Hierosolymitano, 632, 1. Israelitae pii non pauci, Jeroboami idololatram fugientes, et cladem Israeli instantem, ex Samaria fugientes in Judaeam, ibi sedem fixerunt, 294, 1. Multi quoque Deo vero Israel sacrificabant, sed imperfecte, 401, 1. Eorum multi quando ad Deum redierint, relicta idololatra, 437, 2. Cur a prophetis Chanaan vocentur, 449, 1. Cur vocentur *non populus Dei*, 294, 2. Eorum quae sit nuditas, 306, 1. Arbori prius frondose, at postea exarescenti comparantur, 410, 1. Item viti nullas uvas proferendi, 410, 2; 441, 1. Earum exodium per aduleram quam Osae jubetur diligere oenotari, 335, 1, 2. Eas cur Deus caedendas in valle Jezrahel minetur, 288, 1, 2.

3° Decem tribubus dispersis, Israelis nomen remansit in Juda, IV, 209, 2. Israelitae in Assyriam deducti inde non redire, sed eorum loco in Samariam remissi sunt. Cuthaei, quomodo tamen illi Israelitae vocentur et Ephraimitae, XII, 224, 2. Israel interdum capitur pro omnibus Judaeis e cap-

tivitate Babylonica reversis, XIII, 243, 4. Israelitae reliqui a captivitate junxerunt se Juda, IV, 86, 2. Israel totus et captivitate Assyriaca non redit, XIV, 445, 1; 459, 2. Multi tamen ad Judam transierunt, et cum eo in captivitatem abducti, et ex eadem reversi sunt, 445, 1, 2. Israelitae multi cum Judaeis sub Cyro in Jerusalem redierunt, XII, 621, 4. Israelis nomen post reditum e captivitate ad solas duas tribus transit, 501, 1 (Vide Hebraei, Jacob).

ISSACHAR. Issachar quid significet, I, 299, 1, 2. De ejus benedictione, 404, 1. Symbolice est mentis gaudium, 306, 1. Issachar patriarcha (typus est S. Jude Thadaei, XXI, 397, 2. Significat religiosum quinque de causis, I, 404, 2 et seq.

ISTHMI LUDI. Isthmi in ceramianibus victor pinea corona donabatur, XVIII, 333, 2.

ISTHMUS. Isthmus sive dilatatus quis sit, XVII, 431, 2. Isthmus est terra angusta inter duo freta, XIV, 48, 2.

ITALIA. Italiae feracitas, XII, 609, 2. Italia vitiis excellit, XVI, 556, 2. Italiae deliciae et amantitas, XXI, 329, 1. Ejus ficus bifera, et aliae arbores toto anno virentes et fructuosas, XXI, 406, 2.

ITALICUS. Italicus quo pacto in circensi certamine adversarium suum vicerit, IV, 565, 1.

ITALUS, ITALICUS. Itali antonomastice significare possunt Romanos, XIX, 524, 2. Itali prius quare ad fidem ante alios Europaeos conversi, XVIII, 593, 1. Itali multas voces a Graecis accipiunt, IV, 394, 2. Apud Italos in convivio feminae a viris separate sunt, IX, 284, 2. Italica colora quo dicerentur, XVII, 230, 2.

ITER, ITERARI. 1° Ad iter parati symbolum est zona, XVIII, 678, 1. Itinerantium praesens et patronus S. Raphael archangelus, IV, 282, 2.

2° Iter sanctorum a Deo dirigitur, XVI, 73, 1. Iter caeleste Deus justis expeditum facit, XII, 454, 1.

3° Itinera aeternitatis quae sint ad litteram, XIV, 253, 1, 2. Sunt itinera temporis, puta praeteritum, praesens et futurum quo sub aeternitate decurrunt, *ibid.*, 2. Mystice autem misericordia et veritas, 254, 2.

ITERATIO. Iteratio peccati novum est peccatum, X, 415, 2 (Vide Peccatum).

ITUREA. Iturea unde dicta; ejus situs, XVI, 80, 2.

IVO (S.). S. Ivo dissidentes invicem conciliandi gratia valebat, I, 274, 1. Fuit pauperum patronus, VI, 397, 1; 487, 1.

IXIONIS. Ixionis amici Hellogabalo imperator quinam essent, XII, 510, 1.

IXIOS. Ixios avis est species vulturum, I, 449, 1.

JABIN. Jabin rex Asor princeps aliorum Chanaanae regnorum, 67, 1. Erat nomen commune omnibus regibus Asor, *ibid.*, 2.

JACHIN. Jachin et Booz columnae, quid litterarum, allegorice, tropologice significarent, XIX, 218, 2 et seq.

JACOB PATRIARCHA. 1° Jacob etymon, I, 267, 2; 268, 1; XV, 133, 2. Jacob unde dictus sit Israel, X, 263, 2; 562, 1; XIV, 567, 1; XVIII, 581, 1; XIX, 3, 1. Cur vocetur sanctus, XIII, 42, 2. Jacob capitur interdum pro populo Christiano, XI, 539, 2.

2° Jacob an fuerit in utero matris sanctificatus, I, 266, 2; XII, 48, 2; XV, 58, 2. Nascens Esau plantas tenens, quid denotaret, unde vocatur supplantator, XIII, 446, 2; XX, 12, 1.

3° Quomodo fuerit vir simplex, I, 267, 2. An peccaverit emendo jus primogeniturae, 269, 1. Non peccavit emendo primogenita, peccato simoniae, XIX, 504, 1, 2. Quot fuerit annorum dum benedictionem Esau surripuit, I, 277, 1. Indutus pellibus haelinis quid allegorice significet, 279, 1. Quomodo se vocaverit et dixerit esse Esau, *ibid.* Fuit hic mysterium, 2 et seq. In Eucharistia est vox Jacob, id est Christi, sed manus sunt Esau, 280, 1. Ejus benedictio a patre accepta est quadruplex, 280, 2 et seq.

4° Jacob fuit in exilio suo beatus, I, 284, 2. An Deus in terra ad scalam quam vidit steterit, 285, 2. Mystica ejus scala ad litteram multa significat, *ibid.* Scala symbolum est divinae gubernationis, 286, 1. Scalae latera quid significant, *ibid.* Quid ejus gradus, *ibid.* Quid angeli ascendentes et descendentes, *ibid.* Angeli descendentes, felicem Jacobi habitum in Haran; ascendentes, felicem ejus reditum in Chanaan significant, *ibid.* Tria gravamina Jacobi levat Deus per tres consolationes, *ibid.* et 2. Haec scala allegorice significat Christi crucem, *ibid.* Item ejus incarnationem quinque de causis, 286, 2 et seq. Symbolice, scala est anima, basis concupiscentia, caput est mens, I, 287, 2. Scala est inconstantia vitae, rota fortunae, *ibid.*, 2. Tropologica, scala sunt virtutes quibus in caelum scandimus, *ibid.* Angeli in ea sunt praedicatorum, 287, 2. Significat etiam scalam perfectionis, ejusque gradus, *ibid.* et seq. Scala significat etiam duo Testamenta, 288, 1. Cur nemo in hac substituerit, *ibid.* Significat disciplinam religiosam, *ibid.* Beata Virgo scala caeli, *ibid.*, 2. Anagogice significat varias sedes et choros sanctorum, *ibid.* Jacobo afflictio sax bona Deus promittit, 289, 1. Erexit in hoc loco visionis titulum, quid hoc significet, *ibid.*, 2. Consecravit ibi oleo altare, *ibid.* Vovit

Jacob Deo decimas et sacennum in Bethel, 290, 1.

5° Jacob duxit Rachelem post septennium servitutis, I, 294, 1. Jacobi duae uxores quid tropologice significant, 294, 1, 2. Duxit Rachelem post primos septem dies matrimonii Lie, 294, 1. Jacobi matrimonium cum Lia et Rachele quid symbolice designet, IX, 83, 1. De pacto ejus cum Laban, 304, 2. Quo stratagemate eluserit estum Laban, 301, 1. Iuste hoc stratagemate fuit usus, *ibid.* De mirabili ovium conceptu in hoc stratagemate, *ibid.* Hunc conceptum ipse a Deo sua sanctitate et precibus impetravit, 305, 1. Virgae Jacob variegatae significant exempla sanctorum varia, *ibid.* Jacob est exemplar vigilantis pastoris, XIV, 499, 2.

6° De fuga ejus ex domo Laban, I, 308, 1. Angelorum praesidium circa Jacob, 313, 1. Ejus oratio, in qua quas virtutes exerceat, 314, 1. Vir cum Jacobo luctans quis fuerit, 314, 2. Cum angelo luctatur, 314, 2 et seqq. Angelus cum Jacobo luctans bonus fuit, typusque Christi, 315, 1. Cur luctatur angelus cum Jacobo, *ibid.* Quid esset haec lucta, *ibid.*, 2. Jacob nomen Israel accipit ab angelo, cur, 316, 2. Quanam fuerit benedictio Jacobo ab angelo data, 317, 4. Lucta Synagoga et Ecclesiae, *ibid.* Lucta Jacobi orationem ejusque efficaciam significat, *ibid.* Quid adhuc significet, X, 561, 1; XVIII, 453, 1. Ejus lucta exponitur de anima Deum amante, XVIII, 453, 1. Angelus Jacobi an vocatus sit *Bethel*, I, 317, 2. Angelus tacet nomen suum, cur, *ibid.* Quomodo Jacob viderit Deum facie ad faciem, XIX, 265, 1. De claudicatione Jacobi, an manserit claudicans, 318, 2. Placet Esau fratrem numeribus, 319, 1 et seq. Cur septies in terram pronus cum adoravit, *ibid.*, 2. Titulus altaris Jacobi, 321, 2. Jacob purgat familiam suam ab idolis, 327, 2 et seq. Altare inscripsit Deo forti Bethel, 328, 2. Jacobo Deus tripliciter apparuit, 329, 1. Cur hic nomen Israel iterato Jacobo induit, *ibid.* et 2. Id ei iterum datur ex fortitudine et victoriis, 329, 2.

7° Quo anno etatis Jacob in Aegyptum descendit, I, 377, 2. Quantopere peritum fuerit auditu quod Iosaphat adhuc viveret, 378, 2. De ejus itinere in Aegyptum, 380, 1. Multis de causis illud iter timere poterat, *ibid.* De nepotibus qui cum eo in Aegyptum descenderunt, *ibid.*, 2 et seq. Novem praecipue arumae et afflictiones Jacobi, 384, 1. Tribulatione a Deo probatus est, X, 23, 2. Cur Jacob in Chanaan sepeliri voluit, I, 386, 1. Quid hoc tropologice significet, *ibid.* Quid anagogice, *ibid.*

8° Jacob adoptat Ephraim et Manasse, I, 388, 1. De manibus ejus transversim positum

589. 1. Quomodo dicatur gladio obtinuisse agrum Sichem, 390, 1. Jacob moriturus benedixit filiis suis, 391, 1. 2 et seqq. Cum benedixit filiis, fuit simul Propheta, XI, 43, 2; XIX, 481, 1. Jacob filio suo Joseph duplicem inter fratres hereditatem dedit, XII, 855, 1, 2. Quomodo adoravit ad lecti caput conversus, vel fastidium virgæ Joseph, XVIII, 23, 1; XIX, 481, 1. Scilicet ut honoraret potestatem illi a Deo datam, XIX, 482, 1. In ea adoravit Christum, *ibid.*, et in eo typus fuit adorationis imaginum, *ibid.*, 2. Prævidit Christum in Chanaan nasciturum et resurrecturum, *ibid.*, 1. Moriens quædam prædicit qua paulo post, quædam quæ post longum tempus evenerunt, quædam in fine mundi eventura; XIII, 569, 2. Ejus duodecim filii duodecim fructus terre, XX, 13, 2.

9° Jacobi mors, I, 413, 2. Vitæ ejus chronologia, I, 295, 2; 332, 1; 385, 2; 413, 2. Quot annis supervixerit Isaac, 332, 2. Ejus anni quinam climacterici, *ibid.* A Jacobo usque ad Christum quot sint anni, 393, 1.

10° Jacob quia a Deo dilectus fuit, hinc fuit prælatus fratri, et factus hæres patris Isaac, XVIII, 460, 2. Eum fuisse dilectum præ Esau quomodo intelligatur, XIV, 552, 2; 553, 1. Id de posteris ejus intelligitur, 163, 1. Idque ex gratuita Dei dignatione, *ibid.*, 2. Jacob representat Judæos et Israelitas ejus posteros, hinc promissiones ei factæ a posteris ejus adimpletæ sunt, XIV, 452, 1. In eo firmum et ratum voluit Deus esse pactum a se initum cum Abraham et Isaac, X, 449, 1. Quomodo sit agnitus a Deo in benedictionibus, *ibid.* Fuit quater ab eo benedictus, *ibid.* Quomodo vivat dies innumerabiles, IX, 264, 1. Typus est sanctorum et electorum, 628, 2. Resurrexit cum Christo et id prævidit, I, 386, 1; XIX, 482, 2.

JACOBITE. Jacobite Christiani signum crucis candenti ferro frontibus impressum gestant, XII, 569, 1.

JACOBUS (S.) MAJOR. Jacobi tantum fuerunt, non tres, XVIII, 324, 1; XX, 6, 1; 12, 2. S. Jacobus Zebedæi filius transfigurationi Domini interfuit, XV, 380, 2. Ejus zelus indiscretus in Samaritanis, XIV, 57, 2. In quo fuerit tonitru, XV, 678, 2. S. Jacobus filius Zebedæi Hispania apostolus fuit, 256, 2. Quando ad Hispanos iverit, XVII, 490, 2; 244, 2; 245, 2. Quam paucos Hispanos ad fidem Christi converterit, XIV, 405, 1; XVII, 237, 2. Ejus gesta et fervor in prædicando, XVII, 255, 1. Carbonculo comparatur in *Apocalypsi*, XXI, 387, 2. Ejus caritas et fervor, 388, 1. Eum cur Herodes præ cæteris apostolis occiderit, XVII, 255, 1. Quando sit occisus, 255, 2; 257, 1. Ad mortem vadens, sua beneficentia tortorem suum Christo lucrificavit, XVII, 255, 2; XX, 373, 2. Primum apostolorum martyr occubuit, XXI, 387, 2. Cur ejus festum celebraretur die vigesima quinta julii, *ibid.* Varia ejus privilegia, 256, 1 et seqq. Sæpe Hispanos in præliis juvit, *ibid.* An scripserit

Epistolam canonicam, 256, 2. Alia ejus gesta recensentur, *ibid.* Sæpe Hispanos in præliis juvit, *ibid.*, 1. Ejus typus fuit Dan patriarcha, XXI, 393, 1.

JACOBUS (S.) MINOR. 1° S. Jacobus filius Alphaei seu Cleopæ est alius a S. Jacobo Majore Zebedæi filio, XV, 336, 1. Ejus genus, fratres, parentes, XX, 6, 1. Fuit a vinctulus Majoris, *ibid.* Unde dicatur Minor, *ibid.*; XV, 237, 1. Cur dictus Oblias, XX, 7, 1. Cur frater Domini vocetur, XV, 257, 2; XVIII, 524, 2; XX, 9, 2. Cur dictus sil Justus, XX, 6, 2. S. Jacobus Alphaei filius, an in utero fuerit sanctificatus, XV, 58, 2; XX, 6, 2.

2° S. Jacobus frater Domini an idem cum primo Hierosolymorum episcopo, XX, 486, 1, 2. Fuit reipsa episcopus Hierosolymorum, 6, 1. Quomodo creatus fuit episcopus Hierosolymorum, XVII, 1, 2; 159, 1; 184, 1; XX, 7, 1. Fuit Nazareus, vinum non bibit, nec carnes comedit, XIII, 229, 2; XX, 7, 1. An fuerit virgo perpetuus, et nudipes incessit, XX, 7, 1. Ejus continentia, 294, 1. Erat is Christo similis, ejus vitæ austeritas, XXI, 393, 2. Callosa habebat genua, XVII, 376, 1. Cur topazio gemmæ comparatur, XXI, 393, 2. Fuit fidei columna, et a Christo specialiter illuminatus, XX, 7, 2. Ejus vita sublimis, et sanctitas, *ibid.* Cur Simon Magi imprimis se opposuerit, *ibid.*, 2 et seqq. An et a Judæis concessum Sancta sanctorum ingredi, II, 402, 1; XX, 7, 2 et seqq. Charus erat Judæis, etiamnum Christianis, XX, 8, 1. Populi de Jacobo opinio, *ibid.* Primum Missæ sacrificium solemniter celebravit, 8, 2. Gestavit lanam auream, 9, 1. Ejus juramentum de non comedendo, nisi videret Dominum resuscitatum, an verum, 10, 2. S. Jacobo an visus sit Christus, XVIII, 400, 1 et seqq. An præfuerit concilio Hierosolymitano, negatur, XVII, 304, 1. Dixit sententiam post Petrum, *ibid.*

3° S. Jacobus martyrium subit, et ejus historia, XX, 2. Causa martyrii ejus, 8, 1; 10, 1. Quando et quare de pinnaculo templi deiecit martyrium obierit, XVII, 6, 2; 380, 2. Quo loco de pinnaculo templi sit precipitatus, XIII, 280, 2. Quando sit mortuus, XX, 4, 2. Quot annos vixerit, 9, 2. Ejus sepultura, 10, 2. Ejus typus fuit Simeon patriarcha, XXI, 397, 2.

4° Quibus Epistolam suam scripserit, XX, 13, 2. Et quando, 5, 1; 111, 2. Qua lingua Epistolam suam scripserit, 5, 2. Evangelium S. Matthæi græce transtulit, *ibid.* Vere ipse est Epistole auctor, non Zebedæi filius, 6, 1. Ipse et Paulus quomodo sint conciliandi quoad justificationem ex fide sola, an vero etiam ex operibus, 132, 2. Scripsit Epistolam suam pro operibus, ne quis ex Epistolis Pauli erraret, quasi omnia fidei tribuentis, XVIII, 76, 2. Paulo quoad hoc opponitur, *ibid.* Scripsit Epistolam omnigena perfectione plenam, XXI, 393, 2. Cur non se apostolum nomet, XX, 13, 1. An fuerit unus ex duodecim apostolis, XVII, 524, 2. Quomodo se Dei servum profiteatur, XX,

42, 1; 13, 1. Fuit proprio pastor Judæorum, 7, 2; 42, 2. Cur viduarum et pupillorum curam commendet, 92, 1, 2.

JACOBUS NISIBITA. S. Jacobus Nisibita in Persas agmina ciniphum precibus immisit, I, 502, 2. 3. Jacobi Nisibite ossa urbem ab invasione Persarum conservarunt, IX, 459, 2.

JACOBUS EREMITA. Jacobi eremita; austeritas, IX, 79, 1. Jacobus eremita provocat ad certamen dracones, I, 577, 1.

JACOBUS ARAGONIE REX. Jacobus, Aragonie rex, concubinato infamis, beato Raymundo monenti pie noluit auscultare, XII, 604, 2.

JACOBUS CARRARIENSIS. Jacobi Carrariensis Patavini principis generosum responsum, XII, 301, 2.

JACOBUS (Anabaptista). Jacobi cujusdam Anabaptistæ impostura in Silesia, XX, 556, 1.

JACOPONUS (B.). Beatus Jacoponus quomodo gulam et orexin bubule vinceret, II, 247, 1; XII, 387, 2; XIII, 395, 2. Jacoponus ex cruce Christi mundo didicit stultescere; ejus cum Christo jocus familiaris, XVIII, 256, 1, 2. Beatus Jacoponus quem ardentem Deum diligere, XX, 601, 1. Fuit speculum humilitatis, mortificationis, charitatis, X, 485, 2. Quare jugiter lacrymaretur, VI, 408, 1.

JACTABUNDUS, JACTANTIA. Jactabundus est omnibus odiosus, Job, 279, 1. Jactantia sermo non decet imperitum, *ibid.* Jactantia sui ipsius insipida, 637, 2. Jactantia de peccatis est altitudo profunda peccatorum, V, 562, 1 (Vide GLORIATIO, SUPERBIA).

JACTURA. Jactura temporis quam gravis sit, VII, 290, 4; XIV, 320, 2 (Vide TEMPER).

JACULA. Jacula tentationes aliquando significant, Psalm, I, 98, 2.

JACULATORIE ORATIONES. Jaculatoriæ orationes in usu erant apud monachos Ægyptios, XIX, 200, 2 (Vide ORATIO).

JADDUS. Jaddus pontifex fuit filius Jesu, XIV, 319, 2. Jaddus pontificaliibus indutus occurrit Alexandro Magno, IV, 257, 1. Fuit pontifex sub Dario Codomano et Alexandro, *ibid.*, 2. Alexandro Magno apprensus eum ad bellum Persicum hortatus est, et Asiæ ei imperium addidit, XII, 59, 2.

JAGELLO. Jagello, Lithuanie princeps, suos ad fidem Christi convertit, et Polonos docuit legem Christi, III, 7, 2 et seqq.; X, 432, 1.

JAHEL. Jahel, non obstante pace, potuit Sisaram occidere, III, 435, 2. Id fecit instinctu Dei, *ibid.* Typus fuit Ecclesiæ et beatæ Virginis, 436, 1, 2.

JAIR MANASSITA. Jair Manassite prosapia qualis, II, 369, 1. Qualis hic vir fuerit, *ibid.*

JAMNIA. Jamnia a Juda Machabæo exusta quantum distet a Jerusalem, IV, 552, 1. Hic milites Judæ delubra idolorum expliarunt, *ibid.*

JANICULUM. Janiculum collis Romæ fuit præter septem alios notiores, XXI, 316, 2.

JANITOR. Janitorum tempore magna dignitas, IV, 134, 1.

JANNR. Janne idem est qui Jannaos secundus Hyrcanus, XVI, 97, 2.

JANNES. Jannes et Mambres qui et quales, et unde hæc nomina sumpsit Apostolus, XIX, 300, 2.

JANUA. Cur post januam idololatrum veteres exercebant, XI, 764, 1. Janua sapientiæ mystica quæ sit, IX, 429, 1, 2.

JANUARIUS (S.). S. Januarii qua ratione martyri coronam adeptus sit, IV, 274, 1.

JANUS. Janus bifrons putatur esse idem qui Noe, I, 459, 2; X, 136, 2; 444, 1. Janus biceps est Noe, qui vidit sæcula et quasi duos mundos, XV, 32, 1. Quare bifrons dicitur, I, 459, 2. Janus bifrons circumspectionem denotat, XII, 510, 2. Janus priscus erat præses januarum, IX, 429, 2. Janus an Augustus bis, an ter clausit, XIV, 333, 1.

JAPHET. Japhet quid significet, I, 436, 1; 462, 2. Ex eo orti gentes, *ibid.* Quam terræ regionem occupavit, *ibid.*

JAPONIA. JAPONI. Japoni. 1° Japonæ a Sinis suam sapientiam et religionem acceperunt, XI, 588, 2. Japonæ deos in adversis etiam flagellant, XIII, 602, 2. Filios quos alere nequeunt, occidunt, VI, 27, 2. Cur semper caldam bibant, XXI, 833, 4.

2° Japoni S. Francisci Naverii ejusque socii patientia ad fidem amplectendam sunt permoti, XVIII, 457, 2. Japonii principes cur subditis Christianis suscipiendi faciebant copiam, 219, 2. Japoniorum neophytorum in persecutione constantia, et in bonorum jactura et exilio generositas, XIX, 464, 1. Eorum in fide zelus et martyria, XI, 588, 2. Lento igne tossi constanter in fide persistenter, XVI, 482, 1. Japonii martyres in fronte crucem ferro inustam a tyrannibus gestarunt, XII, 568, 2. Japonia plurimos martyres habet, X, 393, 2.

JAPYGES. Japyges cum Tarentinis ob limites certant, VI, 171, 1.

JARCHA. Jarcha septem annulos Apollonio Thyanaeo dedit, XIV, 348, 2.

JASON Eleazari filius. Jason Eleazari filius quem Judas Romanus misit, quis, IV, 452, 1.

JASON sive Jesus frater Onie. Jason sive Jesus Onia sancto fratre ejus ejecto, pontificatum invasit, IV, 413, 2. Mala via pontificatum invadens, fuit pastor stultus, XIV, 484, 2; 407, 1. Fuit dux Judeorum ad gentilissimum apostatantium, IV, 413, 2. Ephemialem qualem et prostibulum in Jerusalem excitavit, in qua libidini et crapula vacabatur, XIV, 503, 1. Similiter pontificatu extrusus fuit a Menelao, IV, 509, 1. Misit trecentas didrachmas pro sacrificio Herculis, 515, 4. Extrusus fuit a pontificatu per Menelao, sed mortuo Epiphane rediens ex Ammonitide, Jerusalem invadit, et expellitur, 515, 2; 519, 1. Apud Spartanos tandem miser in exilio vitam finivit, sepultus sepultura asini, IV, 819, 2; XIV, 504, 1.

JASON CYRENENSIS. Jason Cyrenensis fuisse libri secundi Machabaeorum historias scripsit, IV, 403, 2.

JASON, Pauli hospes. Jason Thessalonicensis Pauli hospes, quis fuerit, XVII, 317, 1. An idem qui Maason, *ibid.* An postea episcopus Tarsensis fuerit, 317, 2. Ejus virtus, 318, 1. Jason Thessalonicae pro Paulo eloquente ad tribunal protractus fuit, XVIII, 416, 1.

JASPIS. 1. *Jaspis* nomen unde dicatur. *Jaspis* hebraicus alius est a *jaspide* Latino, XXI, 383, 1. Ejus color, firmitas et vires, *ibid.* Quis prestantissimus, *ibid.* *Jaspis* est lapis viridis, interdum etiam purpureus, 95, 1; 373, 1. Ipse non simpliciter viridis, sed maculosus, 383, 2. Ejus maculae salubres sunt, etque gemma pretiosissima, *ibid.* Subinde opacus, subinde pellucidus est, 384, 1. *Jaspidium* varia genera, XI, 644, 2.

2. *Jaspis* gemma in rationali pontificis significat Gad et S. Petrum ob robur fidei, I, 682, 2. *Jaspis* et sardius in throno Dei quid significant, XXI, 95, 1. Designat Deum sua luce beatos recreare et confirmare, 373, 2. Cur sit in fundamentis muri caelestis Jerusalem, 380, 2. *Jaspides* faciunt propugnacula Ecclesiae, XI, 644, 2.

JAVAN. *Javan* Graecia unde dicta, XII, 698, 1. Quidnam ea vox significet, *ibid.*

JAZER. *Jazer* fluvium civitas Moab juxta Jordanem, XI, 303, 2.

JECHONIAS. *Jechonias* tam dictus est pater Joakim, quam ejus filius Joachin, uterque rex Juda, XV, 65, 2 et seqq.

Jechonias filius Joakim impius rex cur in Hebraeo dimitte vocetur *Conias*, XIV, 440, 2. Vocatur aliquando *Conias* per apprehensio, ut significetur ejus defectio, XII, 477, 2. Praenuntiatur in Babylone abduendus, *ibid.* Eum a quo quomodo proiecit Deus, XIV, 349, 1. Non habuit a stirpe sua regem filium, inde dicitur sterilis, XII, 478, 2; XIV, 169, 2. In eo perit regnum et stirps regia Juda, XIV, 349, 1. Fuit pater Salathielis, et avus Zorobabelis, 349, 1. In Babylone fuit in libera custodia, XII, 428, 2.

JECUR. 1. *Jecur* est fons et officina sanguinis, V, 498, 4; IX, 296, 2; *Job*, 361, 2. *Jecur* est sedes amoris, concupiscentiae, nec non et commiserationis, IV, 284, 2; 419, 1; V, 497, 1, 2; IX, 286, 2; XII, 374, 1; XIII, 416, 2. *Jecur* si deesset extis, male omnino habebatur, VII, 374, 2. *Jecur* piscis callionimi an vere fugarit daemone ex domo Raguels, IV, 292, 2.

2. *Jecur* est symbolum voluptatis et gloriae, V, 498, 1. *Jecur* designat locupletes, *Job*, 361, 2. *Jecur effundit in terra*, quid sit, XII, 374, 1, 2. Ecclesiae *jecur* quando effundatur, *Job*, 361, 2.

JEDIDIA. *Jedidia* fuit nomen Salomonis, X, 485, 1 (*Vide SALOMON*)

JEHOVA. *Jehova* erat Hebraeus nomen Dei et asyrium, V, 570, 1. *Jehova* nomen ineffabile proprium

Dei, XXI, 47, 1; 338, 2. Istud nomen Judeis erat ineffabile, X, 459, 1. *Jehova* nomen Dei quod significet, VII, 480, 1. Unde id compositum, XXI, 17, 2. An id nomen sit idem cum *Qui est, qui erat, et qui venturus est*, 17, 2. *Jehova* significat esse Dei immensum, XX, 658, 2. Notat tum Dei essentia, tum providentiam, 18, 1. An significet SS. Trinitatem, *ibid.* *Jehova* nomen continet in se SS. Trinitatem, cur duplex he contineat, XIV, 326, 2. *Jehova* nomen qualiter nomen effusum, VII, 480, 1 (*Vide DEUS*, cap. IV).

JERU. *Jeru* bis unctus in regem Israel, IV, 44, 2. Dissimulat se unctum ne periculum vite incurrat, 44, 1. Est vindex Dei, 42, 2. *Jubens* occidi septuaginta filios Achab non peccavit, 45, 4. Invasit regnum Achab, XIII, 288, 1. Fuit probus ante regnum, IV, 46, 1. Initio regni dissimulat suam nequitiam et idololatriam, XIII, 378, 1. Excusatur a peccato ejus mendacium de colendo Baal, IV, 46, 1, 2; 47, 1. Ejus mira caecitas, 48, 1, 2. Praemium occisionis Baalitarum a Deo ei datur per Eliseum, non per Jonam, 48, 2. *Jeru* non coegit populum ad colendum vitulos, sed permisit idololatrias sensum virus idololatrie suae spargere, XIII, 376, 2. Eum Deus jussit extirpare idololatriam, quia de causa id ipse non fecerit, 276, 1, 2. Punitur propter vitulorum idololatriam, IV, 48, 2.

JERUIDIEL. *Jeruidiel* angeli nomen idem sonat quod laus Dei, XXI, 21, 2. Ejus emblema, 22, 1.

JEJUNARE, JEJUNIUM. 1. *JEJUNIUM* DEFINITIO. — *Jejunium* late sumptum, est tam corporis mortificatio, quam Dei cultus, XVI, 80, 1, 2. *Jejunium* Hebraei humiliationem vocant, IV, 396, 2; X, 564, 2. *Jejunium* cur vocetur statio, XV, 418, 1.

II. *VARIA DE QUIBUS IN HISCE COMMENTARIIS AGITUR JEJUNIA.* — 1. *Jejunium* Judaeorum, *Jejunia* extraordinaria Judaeorum quae essent, quae ordinaria, XIV, 446, 4, 2. *Jejunabant* Judaei nona die mensis quarti, et decima mensis quinti quotannis per septuaginta captivitatis annos, quod eo die templum exustum et urbs diruta esset, 439, 1; 446, 1, 2. Die tertia septimi mensis *jejunabant*, eo quod ille die Godolias occisus esset ab Isaiaele, XII, 276, 1; XIV, 446, 1, 2. Cur Judaei *jejunarent* die decima mensis septimi, et decimi decima, XIV, 446, 1. Alia erant *jejunia* variis de causis, 446, 2. *Jejunabant* olim in luctu, XV, 245, 1. *Jejunium* indictum quotannis ob combustum *Jeremie* librum, XII, 256, 4; 257, 2. *Jejunium* anno quinto Joakim cur indictum, XII, 257, 2. *Jejunare* templo et urbi aedificatae cur eos noluerit Deus, XIV, 446, 2.

Jejunabant Judaei mane ad vesperam, IV, 332, 2, XI, 677, 1. *Jejunio* addebant cilicium et cinerem. *Jejunium* Eliae per dies quadraginta fuit supernaturale, XV, 149, 2. *Jejunium* discipulorum Joannis quale esset, 244, 2. *Jejunium* quod intelligit Lucas septimi mensis aut decimi, dum in commodum fuisse tunc ait navigationem, XVII, 425, 1, 2.

2. *Jejunium Christi.* Quando *jejunium suum*

Christus coeperit, XV, 46, 4, 2. Quae ejus fuerint causa, 117, 2 et seqq. Id fuit supernaturale, 118, 2. Sicut et aliorum qui ita *jejunarunt*, 149, 2. *Jejunare* quamdiu magis naturaliter possit, XVII, 431, 1. *Jejunare* et cilicium indui convenit Christo, pro ut in membris suis, *Psal.* I, 215, 2 (*Vide JESUS CHRISTUS*).

3. *Jejunium ecclesiasticum.* Quare *jejunia* sint instituta, et eorum auctoritas, XIX, 326, 1. Non sunt inventa pontificum Romanorum, XVIII, 20. Quadraginta *jejuniorum* dies mystice significantur per quadraginta Hebraeorum mansiones in deserto, II, 370, 1, 2. *Jejunia* quatuor temporum ab Ecclesia indicta, per quatuor solennia Judaicorum *jejunia* adumbrata sunt, XIV, 447, 1. *Jejunium* ordinationi sacerdotum praemittitur, XVII, 365, 1.

Jejunium quadragesimale quando inchoandum sit, XIX, 326, 2. *Jejunium* in Dominica vetat lex Christiana, cur, IV, 248, 2. Quo titulo *jejunia* omittit aliquando liceat viris perfectis, XIX, 327, 1. An ea solvere liceat adventante hospite, 326, 2. *Jejunium* privatum solvere licet ob hospites, XV, 245, 2. In die *jejunii* carnes comedens peccat, quia inobediencia et intemperantia animam inquinat, XV, 352, 2.

Jejunium priscorum Christianorum quam esset rigidum, XV, 118, 1. *Jejunium* priscorum anachoretarum, XIX, 225, 2.

4. *Jejunium eucharisticum.* *Jejunium* olim ante sacram Synaxim praemittitur, XVII, 365, 1. A *jejunis* sumenda Eucharistia, XV, 354, 4, 2; XVIII, 358, 2. Idque ex traditione, XVIII, 369, 2.

III. *JEJUNII FINIS, FRUCTUS ET COMMODA.* — (Hic et in articulo sequenti agitur praecipue de *jejunio* Ecclesiastico vel naturali.) 1. *Jejunii* finis est ut corpus humilietur, ut subdatur anima, anima rationi, ratio virtuti et spiritui, et spiritus Deo, XI, 676, 1, 2 et seqq. *Jejunii* elogia, fructus et commoda ex SS. Patribus, I, 746, 1; III, 300, 2; X, 506, 2; V, 439, 2; XIX, 230, 1.

2. *Jejunium* quantae fuerit efficaciae per exempla obatur, IV, 382, 2. Patrat miracula, X, 506, 2. art. victoriam de hostibus, III, 347, 2. *Jejunium* nius feminae innumeris Assyriorum exercitiis stravit, IV, 343, 1. *Jejunium* Esther sibi decorem, populo liberationem, Amaro cruceam comparavit, 376, 1. *Jejunia* in ciade et calamitate publica Deus conciliandus, XIV, 439, 2. Melius quam murus tuetur, IV, 324, 2.

3. *Jejunium* potens est ad pellendos daemones, XV, 394, 1, 2. Est funis quo ligatur daemon ne nobis noceat, IV, 299, 1. *Jejunium* est optima ad pugnam spirituales preparatio, XVIII, 335, 1.

4. *Jejunio* armata oratio quam potens sit apud Deum, IV, 305, 4, 2. *Jejunium* et saccus sunt alae orationis, *Psal.* I, 215, 2. *Jejunium* solvit debitum sibi, IV, 305, 4, 2. *Jejunium* gratiam orandi promeretur, XIII, 137, 1. *Jejunium* publicum et solenne est penitentiae symbolum, IV, 251, 1. *Je-*

jejunia ab Ecclesia cum indicantur, pariunt justitiam, et gaudium Spiritus sancti, X, III, 233, 4. 5. *Jejunii* effectus naturales. *Jejunium* sanitati conducit, IX, 510, 1; 511, 4; X, 567, 1. *Jejunium* in cholericis acuti biliosum, XI, 676, 1. Facit homines melancholicos et biliosos, XV, 195, 4. Languidus vertiginem capitis induit, XI, 677, 1. *Jejunus* stomachus male olet, XI, 441, 2.

IV. *JEJUNII CONDICTIONES.* — Quomodo *jejunium* institui debeat, XV, 195, 1. *Jejunium* quale displiceat Deo, XI, 112, 2. Quod *jejunium* carpatur a Deo, 676, 1. *Jejunii* conditiones, XI, 677, 2; 678, 1, 2. Quale *jejunium* Deo placeat, XIV, 440, 1. *Jejunium* duplici modo sanctificatur, XIII, 487, 2. *Jejunium* tam a vicinis quam a cibis sit oportet, XI, 676, 2. *Jejunium* corporis *jejunio* animae concludendum, *ibid.* Qui sibi *jejunet*, XIV, 440, 1. *Jejunus* vultu maestium discitur, XV, 195, 2. Est id dissimulandum coram hominibus, 195, 2 et seqq. Dies *jejunii* erat olim dies precum, XI, 677, 1. *Jejunando* caput operire quid sit, *Psal.* I, 445, 2. *Jejunantes* olim partem ex debilitate, partem ex penitentia capita demittunt, curvi incedebant, XI, 677, 2. *Jejunium* prudens esse debet, XVII, 28, 1. *JEPHTE.* *Jephthe* filius Galaad et meretricis, III, 183, 4. Ejicitur a domo paterna, et ab hereditate ut spurus excluditur, *ibid.* Donum fortitudinis accipit, 185, 4. Vovet immolare primum animal seu primum vivens, e domo sua sibi occursum, *ibid.* Votum illud multi comissent impium, *ibid.*, 2. Alii pium, *ibid.* Alii votum damnant, sed intentionem excusant, 186, 4. Quare oblatio *Jephthe* Deo displicerit, X, 205, 2. *Mysteria* latent in filio *Jephthe* immolatione, III, 186, 2. *Threus* filius *Jephthe*, 187, 2. Cur filia *Jephthe* circumcit montes, 188, 4. *Rabbini* dicunt eam factam esse religiosam, sed confutantur, *ibid.* *Jephthe* typus Christi, *ibid.*, 2.

JEREMIAS. 1. *Jeremie* nomen explicatur, XII, 2, 2. *Jeremias* filius fuit Helciae oriundus ex Anathoth, 2, 1. Ejus pater an fuerit summus pontifex, 12, 1. Videtur fuisse vulgaris tantum sacerdos, *ibid.* *Jeremias* quia notitia a Deo notus sit, 13, 1. Fuit ab utero matris sanctificatus, IX, 72, 1; X, 526, 2; 42, 43, 1; XVI, 14, 1. Quomodo in utero matris sanctificatus, XII, 14, 2. Remissio ei fuit peccatum originale, 14, 2; 15, 4. Cur id ita factum, *ibid.* Negatur id tamen ab aliquibus, *ibid.* Factus propheta in utero matris, 14, 2. Omnis criminis per totam vitam expers fuit, *ibid.* Mansit tota vita virgo, XII, 2, 1; 133, 1. Cur capillum tondere jubetur, XII, 70, 4. An fuerit Nazareus, *ibid.*

2. Quae aetate floruerit *Jeremias*, XI, 59, 4. Quomodo *Jeremias* prophetae coeperit et deserit, XII, 468, 2. Quotum anno aetatis prophetae, I, 1, 2. Circiter anno aetatis quindecimo prophetae cepit, 16, 2. Prophetae ante et post transcriptionem excidium urbis, 12, 2; 13, 1. Quo anno videtur

virgam vigilantem, 42, 2. Quando et ubi prophetarum iuxta Rabbinos, 3, 2; 4, 1. Sub quibus regibus, et quoto anno ante Christum, I, 1, 2. Prophetavit sub quinque regibus, *ibid.* Prophetavit annis quadraginta ad annum ætatis sexagesimum, *ibid.* Propheta fuit tam Judæis quam gentibus, 16, 1. Ejus os cur tetigerit angelus, 17, 1. Quomodo rediit ad Deo ut civitas munita, et columna ferrea, et murus aeneus, 24, 1. Ejus fortitudo et libertas contra principes et reges ex Dei promissione dicens: *Ego tecum sum, ortum habuit, ibid., 2.*

3° Jeremias, obstrepentibus Judæis a concionando cessans, peregre jubetur, XIX, 477, 2. Fuit a suis male habitus et afflicus, X, 526, 2; XVIII, 278, 1. Quare incarcerationis fuit, XII, 255, 2; 256, 1; 261, 1. Compingitur in nervum, XII, 458, 1, 2. Inde educitur in crastinum, 459, 1. Quomodo se a Deo seductum querat, 459, 2; 460, 1. Peccavit aliqua veniali timiditate, dum statuit desistere a prophetia exiit Hierosolymorum, cum per eam apud incredulos nihil proficeret, 460, 2. Sannis Judæorum auditis, animum resumpsit ad verba Dei enuntianda, *ibid.* In eo lucta natura et gratia, *ibid.* Quo sensu maledicat diei nativitatis sue, varia ejus rei afferuntur expositiones, 461, 2; 463, 1. Sanius erat ei mori quam vivere, a statu gratia abstractando, 463, 1. Quomodo maledicat nuntio nuntianti se natum esse, *ibid., 2.* An callosus vini furoris Domini reipsa uribus Juda propinari, 195, 1, 2. Ab Ahicam neci eripitur, 202, 2. Quando et quomodo gestarit catenas per quindecim annos, ut eis portenderet captivitatem Judæorum, 204, 1, 2. An sciverit initio Hananiam esse pseudopphetam, 207, 2. Hananiam confringenti jugum ligneum minatur ferreum, id est captivitatem septuaginta annorum, et Hierosolymorum vastitatem, *ibid.* Gestavit ferreas catenas, 208, 2. Quando miserit epistolam ad reliquias Judæorum in Babylone abductas, 210, 1. Fuit in carcere, sed libera custodia, 237, 1. Emit agrum a patre decem et septem siclis, 238, 2. Unde tam parvi emerit, *ibid.* Fecit duo instrumenta emptionis, 239, 1. Quare urbe egressus sit ad possessionis sue divisionem faciendam, 260, 1. Videtur flagellis caesus, *ibid., 2.* Libere Sodæciam alloquitur, 261, 1. Cur in atrio carceris fuerit, *ibid., 2.* In exonium puteum per funem dimissus est, ut ibi profectus moreretur; ille vero usque ad columnam mersus ibi manebat, 263, 1, 2. Ejus dentes quomodo in carcere lapide confracti, 357, 1, 2. Illi quomodo ibi afferit Deus, 263, 1, 2. Ejus causam quomodo judicavit Deus, 404, 2. Ejus patientia, 264, 1. Ejus fames in lacu, *ibid.* et 2. Magna nihil tam manu inde educitur, *ibid., 2.* Videtur nudus aut seminudus in lacum missus, 265, 1. Quomodo vinculus ductus sit in Rama, 273, 1, 2. Permissus Nabuzardan in Jerusalem rediit, *ibid.* Benigne captivitate a Nabuchodonosore et Nabuzardan habitus, 1, 4, 2; 427, 2. Cur decem diebus

perseveravit in oratione, ut Dei voluntatem circa Judæorum fugam in Ægyptum intelligeret, 278, 2. Ejus prophetia de idolis Ægypti per Christum deiciendis, 286, 1. Prædixit omnia Ægypti simulacra collapsura, cum Virgo mater in Ægyptum cum suo infante ascenderet, 1, 2. Spectavit pressens eladem urbis, 382, 2. Paulo ante urbis expugnationem secreto ex ea extulit arcam et altare thymiamatis, et ea in aliquo loco subterraneo occultavit, 336, 1, 2. An ipse arcam tulit in monte Nebo, IV, 504, 1. Ejus vaticinium de arca non revelanda quando impletum, 505, 1. Abductus est in Ægyptum a Judæis eo fugientibus, fecitque in Taphnis miracula, et prædixit ejus regem a Nabuchodonosore vincendum, XII, 1, 2. An ob prophetiam de idolis Ægypti per Christum deiciendis sit in Taphnis postea lapidatus, 286, 1, 2. Lapidatus fuit a suis Taphnis, et martyr occubuit, XII, 1, 2; XIX, 488, 1. Fuit martyr, XII, 3, 1. Mors ejus in Scriptura tacetur, 45, 2. Aliqui censent eum vivere in paradiso, 3, 1. Cur ab Ægyptiis ejus sepulcrum in honore habitum, 1, 2. Ejus ossa an Alexander honorifice Alexandriam transtulerit, eisque monumentum edificavit, *ibid.* Jeremias putatus est venturus cum Elia in fine mundi, XV, 364, 2. An reipsa in fine mundi cum Elia contra Antichristum sit venturus, XII, 45, 2; XXI, 224, 1. Cur ipse præ aliis prophetis Juda Machabeo apparuerit, IV, 565, 1. Non vere et realiter tradidit Judæis gladium, *ibid.*

4° Jeremias elogium, XI, 59, 2; 60, 1. Fratrum salutis fuit amator ardens in vita, et post ejus mortem, XII, 2. Fuit figura Christi, quomodo omnes ad penitentiam invitet, *ibid.* Fuit sacerdos, propheta, doctor, apostolus, 2, 1. Fuit constantissimus typusque Christi crucifixi, 2, 2. Est typus Christi sapius a Judæis tentati, 461, 4. Item a Judæis accusati quod esset destructor templi, 201, 1. Item Christi opprobria patientis, et occisi ut agni, XII, 400, 1; XIX, 484, 1; 488, 1. Ejus et Christi similitudo et analogia, XII, 8, 1, 2; 9, 1, 2; 10, 1, 2. Jeremias fuit portentum, XI, 219, 1, 2. In quo fuerit Pauli typus, XVIII, 284, 1. In quo fuerit Joannis Evangelistæ typus, XXI, 220, 2. Ejus quinque virtutes martyri imitanda, XII, 204, 1, 2. Bovi confertur, XI, 45, 2.

5° Varia ejus scripta, XII, 2, 2. Alia eadem ascripta, *ibid.* An aliqua ejus scripta intercederint, 239, 2. Multi ejus libri perierunt, IV, 504, 1. Libri ejus quod sit argumentum, prædicit futura, vitula carpit, suos consolatur, scribit gesta sui ævi, XII, 3, 1. Dictavit hæc ipse, scripsit vera Baruch, *ibid.* et 2. Videtur aliqua oracula sua non scripsisse, aut potius in schedis variis scripta in librum et volumen non digessisse, 265, 1, 2. Cur vocavit ad se Baruch ut prophetiam conscriberet, *ibid.* Dictavit oracula sua sine libro, 257, 1. Pura lingua hebræa scripsit, 3, 2. Ejus oracula ordine temporum digesta, 6, 1, 2; 7, 1, 2. Jeremias et Ezechielis analogia, 474, 1. Jeremias Ezechielis

Ejus discipulus an fuerit Plato, XII, 4, 1. Philosophia incunabula in Ægypto posuit, *ibid.* Ejus discipulus esse non potuit Plato, *ibid.*

Threnos scripsit post excidium Jerusalem, XII, 404, 2; 420, 1. Quo loco eos dicitur, 351, 1. In Threnis omnia lamenta conglobat, et omnes habenas lacrymis laxat, *ibid.* Est omnium Prophetarum calamitosissimus, *ibid.* Est pictor crucis et compunctionis, 347, 1. Quomodo in fossibus sit male precatus, 367, 1, 2. Putabat urbe eversa se amplius non prophetaturum, 374, 1.

Jeremias descriptiones quænam dicantur, IV, 503, 1, 2. Sunt velut commentarii quibus ipse conscripsit ea quæ statim post eversam urbem evenerunt, antequam populus captivus in Babylone abduceretur, XII, 270, 2; 271, 1.

JEREMIEL. Jeremiel nomen angeli interpretatur *magnitudo Dei*, IV, 263, 1.

JERIAS. Jerias quare Jeremias infensus eum comprehendat et cædat, XII, 260, 2.

JERICHO. Jericho quid hebraice sonet, IX, 638, 2; 639, 2; XV, 453, 2. Jericho est Hierosolymæ ad Orientem, XIII, 373, 1, 2. Quantum distat a Jerusalem, XV, 453, 2. Jericho quid symbolice designet, *ibid.* Jericho urbs perditionis et anathemati fuit a Deo devota, IX, 464, 2. Jerichuntis descriptio, laus et etymon, III, 42, 1, 2. Cur Jericho combusta, III, 37, 2. Jericho ob fecunditatem ab Hiel edificata, 638, 1. Rosæ Jerichuntis quam eximitæ, IX, 639, 1. An eadem cum amomo, *ibid.*

JEROBOAM I. Jeroboam fuit ex tribu Ephraim, XII, 759, 2. Vocatur aliquando Ephraim, quia ortus fuit ex tribu Ephraim, XIII, 454, 1. Jeroboam non est filius Semæ, III, 645, 1. An a Salomone in filium sit cooptatus, IX, 244, 2. Fuit auctor rebellionis contra domum David, XII, 759, 2. Peccavit rebellando Salomoni, III, 645, 1. Est figura hereticorum, *ibid., 2.* Mira ejus infidelitas, 646, 1. Quare Deus ei suum cultum sic inculcet, *ibid.* Regnum Israelis a Juda distraxit, X, 498, 1, 2. Fuit datus Israelis in penam peccatorum, III, 646, 1. An fuerit rex, an tyrannus, an a Deo creatus et populo, an vero a solo populo, XIII, 392, 1, 2. Populus eum creans peccavit, *ibid.* Ut et ipse regnum invadens, 392, 1.

Fuit auctor schismatis a Roboam et stirpe David et Deo, XIII, 249, 1; 392, 1. Fuit origo idololatriæ Israelis, X, 500, 1. An speculatores constituerit in Galaad, qui populum averterent a templo, et cogèrent adorare vitulos, XIII, 351, 2. Ejus consilium politicum de vitulis adorandis sibi et suis perniciosum, III, 620, 2. Ejus stoliditas et impietas, *ibid.* In quo fuerit filius stultus, V, 552, 2. Fuit princeps pictorum, X, 500, 1, 2. Est exemplar Machiavellistarum, III, 624, 1. Qua via primum vitulos et idola induxerit, XIII, 375, 1. Cur vitulos colendos proposuerit, III, 624, 2. Ejus idololatria et scandalum, 622, 1. Viles constituit sacerdotes,

ibid. Se facit caput Ecclesiæ, *ibid., 2.* Ejus obduratio, 624, 2. Expellit sacerdos Aarons, 627, 1. Quare fuerit cum stirpe excisus, X, 700, 2. Ejus familia eversa ob idololatriam, III, 627, 2. Et ejus filius ob eandem causam occisus, 629, 1, 2.

JEROBOAM II. Jeroboam II rex fuit de stirpe Jehu, XIII, 288, 1. Quando regnare cœperit, ejus anni adaptantur annis Osie regis Juda, 534, 1. Sub eo prophetavit Osea, 279, 2.

JERUSALEM. 1° Ejus nomen et varia cognomina. Jerusalem vox unde derivetur, XVIII, 557, 2; XIX, 408, 2. An scribendum ejus nomen cum aspiratione, XVIII, 557, 2. Jerusalem urbis varia nomina, III, 61, 2. Vocatur Libanus in Scriptura ob tres analogias, XI, 429, 1; XII, 125, 2; XIV, 233, 2; 484, 1, 2. Cur vocetur mons pinguis et oleatus, XI, 452, 1, 2. Cur dicitur vallis visionis, XI, 336, 1. Cur dicitur salus, XII, 168, 2. Cur metonymice vocetur turris gregis, XIV, 99, 1, 2. Cur item nebulosa, *ibid.* Cur dicitur Tyrus vel rupes, XII, 168, 1. Cur vocetur Ariel, id est leo Dei, XI, 403, 1, 2. Cur vocetur leo, XIV, 484, 1. Cur vocetur leana, XII, 639, 1. Serpe vocetur vinea, XI, 683, 2. Jerusalem et Judea a Michæa enigmatica dicitur Bethael-Sol et Maroth, XIV, 74, 2. Capitur interdum pro Judæis, XII, 624, 1.

2° Jerusalem urbis situs et descriptio. Jerusalem condita fuit a Jebus iuxta Vilapandum, I, 469, 1. Verius tradit Josephus eam a Melchisedech conditam fuisse, XIX, 408, 2. Jerusalem in loco alto et montoso sita erat, XIII, 521, 2. Jerusalem naturaliter laborat aque penuria, XII, 420, 1. Partim australis, partim occidentalis, respectu Babylonis, XII, 650, 2. Jerusalem est umbilicus terræ, ejusque medium esse censeat, VIII, 470, 2; XIII, 515, 2. Pertinet ad tribum Benjamin, sed jure belli a tribu Juda occupata est, III, 83, 1. Aliaque ejus pars pertinet ad tribum Juda, sed potior ad Benjamin, 83, 1; 115, 1. Ejus descriptio, 61, 2. Ejus quis esset ambitus, XXI, 377, 1. Juxta templum, septentrionem versus, in tres regiones erat distributa, quarum quæque suum habebat nomen, XIV, 278, 2. Erat in duos vicos distributa, IV, 237, 2. In tres vicos sue regiones divisa erat, XIII, 231, 2. Quinam in singulis habitarent, XIV, 279, 1. In secunda regione habitabant studiosi, XIII, 231, 2. Erat triplex civitas, angularum descriptio, XIV, 537, 2. Super duos colles erat condita contrariis frontibus semet insipientes, interveniente valle discretos, 279, 1. Erat præterea in viginti quatuor vicos seu plateas celebratiorum divisa, XII, 582, 1; XVII, 266, 2. Ejus munimenta, XII, 415, 1. Quot haberet portas, XXI, 373, 2. Duodecim habebat portas, ad singulas mundi plagas quatuor, et quoniam ille, IV, 236, 2; 237, 1. Porta gregis erat in Sion, et super eam turris, XIV, 99, 1. An hæc dicitur turris gregis, *ibid., 2.*

Cur dicatur filia Sion et gregis, 99, 2. Porta Benjamin erat in nova urbe Jerusalem, 537, 2. Porta Jasinum in Jerusalem quae diceretur, et unde; ejus situs; alia ejus nomina, an ad occidentem urbis sita, 278, 1, 2. Quae porta secunda, *ibid.*, 2. Ad Jerusalem incolendam decima pars plebis delecta, IV, 255, 1.

3^a *Jerusalem quanta esset prerogativa et gloria.* Jerusalem erat quasi metropolis orbis, XIV, 230, 1. Erat cor, umbilicus, caput et centrum terrae, et quare, XX, 542, 2, 767, 2. Quomodo sit caput, cum sit in medio gerdium, 542, 2. Erat sedes religionis, XVII, 165, 2. Fuerat a Deo electa, III, 630, 1. Cur dicatur solium Domini, XII, 41, 1. Cur vocetur civitas sancta, IV, 236, 1; XV, 636, 2. Cur dicatur filia Sion, XII, 356, 1; XV, 459, 1. Cur dicatur mater adolescentis, XII, 126, 1. Fuit nutritrix et parens omnium prophetarum, XI, 336, 2. Vocatur terra viventium ob tres causas, XII, 690, 1. Tria elogia dantur Jerusalem, quod sit civitas sanctificationis Dei; quod sit Jerusalem seu visio pacis; quod sit civitas requie Dei, X, 236, 1.

4^a *Jerusalem variis obsidiones et expugnationes usque ad excidium per Chaldaeos.* Fuit expugnata a Josue, sed non ejus arx, III, 86, 1, 2. Combusta fuit ob rebellionem, et ut purgetur ab idololatria, 415, 2.

Capitur a Sesac, III, 630, 1. Cur eam Sesac invasisset, IV, 165, 1. Diripitur, sed non evertitur, III, 630, 1.

Quomodo praedicatur a prophetis abradenda, XII, 540, 1. Jerusalem olim mira impietas, XI, 410, 2; XII, 618, 1; 619, 1, 2. Ejus impietas quanta esset ante excidium per Chaldaeos, XII, 54, 1. Ejus superbia, 621, 2. Quomodo vocetur stirps Amorrhoea, 604, 2. Vocatur meretrix, XI, 415, 1. Cur ab Isaia vocetur Sodoma, XIV, 76, 1. Cur vocetur Sodoma et Aegyptus, XXI, 229, 1, 2. Ejus oblitio Dei, XII, 359, 2. Quomodo facta abominabilis, 365, 2. Quomodo in ea Jeremias unum virum justum quaerat, 51, 2. Quae ceteris urbibus magis peccavit, ideo ab ea incipit plaga, 195, 2. Ejus iniquitas et poena conferunt cum Sodomitica poena et iniquitate, 410, 2. Quomodo ponenda sit in superlaminari crapulae, XIV, 501, 2 et seq. Quomodo id fecerit Deus, 502, 1, 2. An excisa a Chaldaeis ob male habitum Jeremiam, XII, 2, 2. Fuit partim excisa ob injuriam Jeremiae irrogatam, X, 526, 2. Excisa ob necatos prophetas Dei, XII, 445, 1. Et etiam propter idololatriam, 614, 1; 616, 2. Fuit proptertantum carnifex, XV, 497, 2 et seq.; XVI, 192, 2.

Excidium ejus per Chaldaeos, XI, 336, 1. Quo anno et die sit expugnata, unde ejus vastate nuntius servus ad Lachidem pervenerit, XII, 737, 1. Quo anno regni Seleuciae et transmigrationsis Joachim excisa sit, XII, 690, 1. Quomodo a Chaldaeis oppressa et vexata, 330, 2. Quando ab eis capta sit, quando incensa, 269, 1; 333, 2. Ejus vastitas

dum duravit, XI, 404, 2. Ipsa est in excidio suo, triplici decore spoliata, quomodo sequeat sola, XII, 352, 1, 2. Vidua est tripliciter, 352, 1. Non est proprie vidua, sed quasi vidua, 353, 1. Facta est sub tributo, *ibid.* Quomodo pleret in nocte, 352, 2. Quomodo haerent lacrymae in maxillis ejus, 354, 1. Ejus chari qui dicantur, *ibid.* Quomodo filiarum suarum squalorem lugeat, 355, 2. Ejus principes quomodo facti sicut arietes, *ibid.*, 2. Ejus desiderabilia quae dicantur, 357, 1. Ejus sabbata quomodo cessarint, *ibid.*, et 2. Quomodo facta instabilis, 358, 1. Ejus signominia et confusio, 359, 1. Quomodo conversa sit retrorsum, *ibid.* Ejus sordes quae dicantur in pedibus, *ibid.* Suas ipsamet deplorat verumtas sibi quae ponit epitaphium, 360, 2. Quando vindicta ei et racemata fecerit, 361, 1. Iguis in ossibus ejus quomodo sit missus, *ibid.* Quomodo ab amicis sit decepta, *ibid.* Ejus regnum et reges quomodo a Deo polluti sint, 369, 1, 2. Ejus fames in obsidione per Chaldaeos, 375, 1, 2. Erat quomodo diu orbis, 377, 2. Jerusalem capivi dici potest serva, XII, 423, 1. Quomodo serva ei dominati sunt, *ibid.*

5^a *Jerusalem quomodo reedificanda promittatur,* XII, 254, 2. De Jerusalem terrarum et celi vaticinatus est Tobias, IV, 308, 1, 2. Ejus reedificanda quanta amplitudo futura promittitur, XIV, 373, 1, 2. Sed sub hac promissione spiritualis intelligitur, XII, 234, 1. Post reditum et Babylone quomodo vocatur civitas veritatis, et mons Domini, XIV, 443, 1, 2. Ejus felicitas, 444, 1. Quomodo vocanda sit civitas justi, XI, 418, 2. Jerusalem vetus fere semper in Scriptura figura est novae, id est Ecclesiae, XIV, 373, 2. An post captivatum Babylonicam non amplius transmigravit, 420, 1. In fine saeculi redibit ad splendorem pristinum et regni et fidei, 773, 1, 2.

6^a *Jerusalem frustra obidetur a Bacchide et Alcino,* IV, 453, 1. Quomodo Demetrius velit eam esse sanctam, IV, 465, 2. Et Antiochus Sidetes, 489, 1. Quomodo sit sancta, 509, 1.

7^a *Jerusalem tempore Christi.* Jerusalem cur primo adierit Magi Christum stella duce quaerentes, XV, 71, 1. Cur ea turbatur audientium natum regem novum Judaeorum, 78, 1. Est Prophetarum necatrix, ideo et Christum in ea mori oportuit, XVI, 192, 2. In Christum mire folgerat, 253, 2. Est filia latronis occidens Christum, XIV, 106, 2. Unde vocatur a Christo spelunca latronum, *ibid.* Ejus propterea punitio, *ibid.* Quae Christum interfecit, relicta, deserta et a Romanis expliata et excisa est, XV, 499, 1; 501, 2; XVI, 76, 2. Ipsa etiam punita ob praeca patrum peccata, XXI, 330, 2 et seq. Jerusalem non amplius regis Davidis et pastorum ac Judaeorum dicitur futura, XIII, 434, 2.

8^a *Jerusalem excidit per Titum.* Hujus excidii quae signa processerint, et quae prodigia praebula, XI, 406, 2; XV, 533, 2. Quando obsessa capta, eversa

sit, XVII, 4, 2. Jerusalem excidium contigit post septuaginta hebdomadas Danielis, XIII, 128, 2. Quadraginta annis a predicatione Christi eversa est, XIV, 50, 2. Quomodo a Tito fuerit obsessa, XVI, 254, 1. Est obsessa a Tito et Romanis juxta montem Calvariae, XIV, 529, 1. Ejus fames in obsidione Titi, XI, 159, 2. Laborabat aquarum penuria, XI, 187, 2; 338, 2. Ad quas reducta sit angustias, XVI, 264, 2. Tempore obsidionis tres in ea fuero factiones, et singulae suos habebant duces, XV, 509, 1. Ejus filii seditiosi eam consecraverunt, XI, 614, 2. Quomodo funditus subversa, XVI, 254, 1. A Tito aquata fuit sola, et postea facta est urbs Gentium, deum Christianorum, ac postea Turcarum, XV, 507, 2. Dicta deinde ab Adriano imperatore *Elia*, 508, 1.

9^a *Hierosolyma Christiana.* In Jerusalem cur cepit Ecclesia; ejus Ecclesia est mater omnium fidelium, XII, 622, 1. Hierosolymae cur datus Spiritus sanctus, XVII, 52, 1. Ad eam quare variae undique Gentium Judaei confluerent, XVII, 89, 2. Cur ab ea ceperit Evangelii praedicatio, XVI, 283, 2. Ipsa est typus et symbolum Ecclesiae, XII, 767, 1; XVII, 52, 2. Ejus restauratio spiritualis quae fuerit, XI, 615, 2. Per eam caeterae gentes suxerunt fidem, sapientiam, gratiam, et salutem a Domino, XII, 768, 1. Hierosolymam an venerit Paulus statim a conversione, XVIII, 523, 1. Hierosolymita Ecclesia patriarchalem dignitatem unde et quomodo accepit, XX, 43, 4.

10^a *Jerusalem moderna.* Jerusalem moderna alio est in loco quam fuerit vetus, XIV, 505, 2. Quam haec deserta et inculta sit, 416, 2. Jerusalem quoties mutari fidem et religionem, XXI, 309, 1.

11^a *Jerusalem in fine mundi.* In Jerusalem Antichristus regnum suum collocabit, XII, 767, 4; 773, 1; XIV, 526, 1, 2; XV, 507, 2; XIX, 452, 1; 461, 1; 462, 2; XXI, 229, 1, 2. Magnus illic erit confusus, Antichristo in ea residente, *ibid.* Ibi Elias et Henoch contra Antichristum praedicabunt, et Antichristus, Gog et Magog cedentur, XII, 773, 1, 2. In ea occidentur ab Antichristo Enoch et Elias, XIV, 526, 1, 2. In ejus plateis occisa jacebunt corpora Eliae et Henoch, XXI, 229, 2. Finitur in tres partes paulo ante eadem Antichristi, 303, 1. Cur vocetur civitas magna, *ibid.*

12^a *Jerusalem caelestis.* Cur vocetur caelum Jerusalem, XIII, 528, 1. Jerusalem caelestis duplex, XI, 366, 1. Jerusalem caelestis descriptur, XI, 212, 1, 2. Jerusalem caelestis elogia varia; ejus dives sententiae et gustabunt quod in ea et in ipsi habitet Deus per gratiam et gloriam, illisque libidem suas opes et magnificentiam communicet, XIII, 525, 1, 2. Ipsa est mons sanctus, *ibid.*, 1. Cur dicatur sancta, *ibid.* Ejus deliciae et omnium bonorum ubertas, *ibid.*, 2. Ejus habitatio futura perpetua, *ibid.* (Vide COELUM).

JESBAAM. Jesbaam filius Hachamoni princeps fortium David, III, 528, 1. Ejus sapientia, *ibid.*

Ejus humilitas, *ibid.* Typus fuit Christi, *ibid.* JESSE. Jesse alio nomine vocatur Naas, III, 507, 2. Nunquam peccavit mortaliter juxta Hebraeos, *ibid.* Jesse suo nomine Christum praedixerat, XV, 35, 1.

JESUS CHRISTUS.

CAPUT PRIMUM.

JESU CHRISTI UT FILII DEI ET VERBI PATRIS AETERNA GENERATIO, A PATRE DISTINCTIO, ET CUM PATRE CONSUBSTANTIALITAS.

1. JESUS CHRISTUS EST FILIUS DEI ET VERBUM PATRIS. — Verbum dicitur Christus filius Dei, XVIII, 240, 2; 241, 1: *Verbum visus Deus filius Israel, amantissimus pater per Jesum Christum (hic est omnium hominum).* Verbum Dei est nomen Christi, XXI, 338, 1, 2: *Vocatur nomen ejus Verbum Dei;* IX, 58, 1; *Fons sapientiae Verbum Dei in excelsis.* Filius Dei passim in Scriptura vocatur Verbum Patris et quare, XVI, 296, 1, 2 et seq.; XX, 513, 1 et seq.: *Quod fuit ab initio, quod auditivum, quod vidivimus oculis nostris, quod percipimus, et manus nostra contrectaverunt de Verbo vita.* Rectius dicitur Verbum quam sermo, 514, 2. Improprie dicitur sermo, *ibid.* Cur dicitur *logos*, et omnes significationes *tes logos* ei adaptantur, XVI, 296, 2 et seq. Filius Dei est primum unicuique Dei Verbum, XVII, 281, 2. Verbum Dei est duplex, unum essentiale, alterum notionale, IX, 58, 1, 2; XVI, 297, 1; XX, 514, 2. Hoc videntur intellexisse Trismegistus, Plato, et philosophi, XX, 514, 2. Verbum potest etiam verti, *ratio, deceptio, causa, opus, virtus, forma, sermo,* XVI, 296, 2; XX, 513, 2; 514, 4. Filius Dei est sermo visus, idque ob tres causas, XIV, 388, 1: *Vivus est enim sermo Dei et efficax.*

II. AETERNA VERBI GENERATIO. — Filius Dei non est pura creatura, IX, 617, 1. Filius Dei est genitus, non creatus, 619, 2: *Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam.* Quo sensu creatus dicitur, V, 222, 1. Quomodo creari a Patre dicitur, id est gigni et produci, IX, 56, 1: *Prior omnium creata est sapientia, et intellectus prudentiae ab aeo.* Ejus productio modo vocatur generatio, modo creatio, V, 522, 2. Fuit ab aeterno et increatus, *ibid.* Ut Deus, primogenitus est ante omnem creaturam, IX, 619, 1. Quomodo sit primogenitus Patris, *ibid.*

Verbi aeterni generatio divina est, XVI, 295, 1. Generatio Christi fuit ab aeterno, XVI, 424, 1: *Ego scio eum (Patrem), quia ab ipso sum, et ipse me misit.* Filius Dei a Patre exitur per exitum aeternum, 587, 1: *Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amatis, et creditis quia ego a Deo exivi.* A Patre semper gignitur, et genitus est, V, 234, 1, 2. Ante colles ego parturiebar. Lusit ab aeterno coram Patre, 240, 2: *Delectabar per singulos dies, tuorum coram eo omni tempore.* Quomodo appa-